

σταντινουπόλει προμνησθέντας τέσσαρας κυριωτάτους ὄπαδούς τοῦ Ἀναστασίου. Ἐν τούτοις δὲ καὶ οἱ ἐν Ἡρακλείᾳ Βούλγαροι, βλέποντες, ὅτι ἡ κάθοδος τοῦ προστατευομένου ὑπ' αὐτῶν δὲν ἔμελλε νὰ γείνη ἀναιμῶς, ὡς παρίστανεν ὁ Σισίνιος, μεταπεισθέντες δὲ καὶ διὰ γραμμάτων τοῦ Λέοντος, συνέλαβον καὶ ἀπέστειλαν δεσμώτας εἰς Κωνσταντινούπολιν τὸν τε Σισίνιον καὶ τὸν ἀρχιερέα τῆς Θεσσαλονίκης μετὰ καὶ ἄλλων πλείστων, καὶ ἀπεχώρησαν εἰς τὰ ἴδια. Ὁ δὲ βασιλεὺς διέταξε τὴν ἐν τῷ λεγομένῳ Κυνηγίῳ ἀποκεφάλισιν τοῦ Σισινίου καὶ τοῦ ἀρχιεπισκόπου καὶ τὴν ῥινοκόπησιν καὶ ἐξορίαν τῶν λοιπῶν συνεργῶν, ὧν καὶ ἐδημεύθησαν αἱ οὐσίαι. Τὴν δὲ ἀποκατάστασιν τῆς τάξεως ἐπεσφράγισαν ἀγῶνες ἐν τῷ ἵπποδρόμῳ, ὧν τελουμένων ἐπομπεύθησαν ἐπὶ κοντοῦ ἀνηρτημένοι αἱ κεφαλαὶ τῶν ἀποτμηθέντων.

Ὁ θρόνος ἦτο ἤδη ἀσφαλῆς, καὶ ὁ Λέων ἠδύνατο μετὰ τὴν ἐκνίκησιν τοῦ ἐθνικοῦ ἐχθροῦ καὶ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς ἐσωτερικῆς τάξεως νὰ προβῇ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἀναμορφωτικοῦ προγράμματος, ὅπερ ἔμελλε μὲν νὰ προκαλέσῃ μακρὰν πρὸς τὰ συντηρητικὰ στοιχεῖα πάλιν τῆς βυζαντιακῆς βασιλείας, ἀλλ' ἔμελλε καὶ νὰ δοξάσῃ ἐν τῇ ἱστορίᾳ τὸ ὄνομα τῶν βασιλέων τῶν κληθέντων εἰκονομάχων.

ε'

Ἡ ἀνάγκη τῆς μεταρρυθμίσεως.

Ὁ παρακολουθήσας τὴν ἱστορίαν τοῦ βυζαντιακοῦ κράτους ἀπὸ τῶν ἡμερῶν τῆς μετὰ τὸν μέγαν Θεοδοσίον διαιρέσεως τῆς ῥωμαϊκῆς αυτοκρατορίας εἰς δύο τμήματα δὲν δύναται νὰ παραγνωρίσῃ τὰς ἐν αὐτῷ σὺν τῷ χρόνῳ ἐπελθούσας μεγάλαις μεταβολάς. Ὅτε ἀνῆρχετο ἐπὶ τὸν θρόνον ὁ Ἀρκάδιος, τὸ κράτος ἦτο ὑπὸ ἐποψιν γεωγραφικῆς ἐκτάσεως πολὺ μεγαλειότερον ἐκείνου, ὅπερ παρελάμβανεν ὁ Λέων. Δὲν περιελαμβάνοντο πλέον εἰς τὸ βυζαντιακὸν κράτος ἡ Συρία, ἡ Ἀφρική, τὰ βορειότερα μέρη τῆς χερσονήσου τοῦ Αἴμου. Ἡ δὲ ἀπώλεια ἢ παραχώρησις τῶν χωρῶν τούτων, αἵτινες ἄλλοτε ἀπετέλουν μέρος τοῦ κράτους, μέχρι τινὸς ἐπέρρωσεν ἀντὶ νὰ ἐξασθενήσῃ αὐτό. Τοῦλάχιστον ἀναντίρρητον εἶνε, ὅτι διὰ τῆς ἀποσπάσεως τῶν χωρῶν τούτων τὸ κράτος ἀπώλεσε μὲν καὶ ἰκανὸν ἀριθμὸν Ἑλλήνων ὑπηκόων, συναπέβαλε δὲ

